

Vysvětlivky

Pravidla fakturace DPH

(Směrnice Rady 2010/45/EU)

- **Proč vysvětlivky?**

Cílem vysvětlivek je zajistit lepší pochopení právních předpisů přijatých na úrovni EU a v tomto případě zejména směrnice o fakturaci (2010/45/EU). Vysvětlivky budou zveřejněny více než rok před datem provedení nového právního předpisu, a proto se očekává, že členskými státy umožní provést tento právní předpis jednodušeji a podnikatelské sféře poskytnou nezbytné informace, aby se mohla včas novým pravidlům přizpůsobit.

Nenahrazují pokyny výboru pro DPH ani prováděcí nařízení, které mají v legislativním procesu svou vlastní úlohu.

- **Co naleznete ve vysvětlivkách?**

„Vysvětlivky“ mají být považovány za orientační nástroj, který lze použít k objasnění uplatňování pravidel fakturace DPH. Poskytují různorodou praktickou pomoc a zároveň pomáhají s pochopením významu některých otázek obsažených v člancích.

- **Charakteristika vysvětlivek**

Vysvětlivky jsou kolektivní prací: Ačkoli vysvětlivky vydává a na svých internetových stránkách prezentuje GŘ TAXUD, jsou výsledkem jednání s členskými státy i podnikatelskou sférou.

Členské státy nejdříve přispěly prostřednictvím semináře Fiscalis věnovaného fakturaci, který se uskutečnil v únoru 2011 na Maltě, a následně sledováním jednání ve výboru pro DPH. Zároveň byly získány názory podnikatelské sféry prostřednictvím ad hoc podnikatelské skupiny tvořené zástupci evropských organizací, a pokud jde o záležitosti týkající se elektronické fakturace, prostřednictvím Evropského výboru pro normalizaci (CEN).

Nejsou právně závazné a slouží pouze jako praktické a informativní pokyny k tomu, jak by právní předpisy EU měly být podle názoru GŘ TAXUD uplatňovány. Nevyjadřují názory Komise a Komise není žádnými názory uvedenými v těchto vysvětlivkách vázána.

Jelikož právní předpisy týkající se fakturace DPH vycházejí ze směrnice, každý členský stát také odpovídá za jejich provedení do vnitrostátních právních předpisů a jejich správné uplatňování na jeho území.

S ohledem na výše uvedené a na základní zásady subsidiarity mají vnitrostátní daňové správy hlavní odpovědnost za informování svých osob povinných k dani o výkladu a uplatňování těchto předpisů.

Dalo by se tedy očekávat, že členské státy si možná zpracují své vlastní vnitrostátní pokyny pro uplatňování nových pravidel fakturace DPH. Seznam internetových adres správců daně členských států, kde mohou být dostupné vnitrostátní pokyny, lze najít na této internetové stránce.

http://ec.europa.eu/taxation_customs/common/links/tax/index_en.htm

Vysvětlivky nejsou vyčerpávající: Zařazeny byly pouze některé otázky fakturace, u kterých se poskytnutí vysvětlivek považovalo za vhodné. Důvodem jsou buď nová pravidla vyplývající ze směrnice 2010/45/EU nebo objasnění, která se vzhledem k pravidlům obsaženým ve směrnici o DPH považovala za nezbytná.

Vysvětlivky nemají konečnou podobu: Tyto vysvětlivky nejsou konečným produktem, ale odrážejí stav v určitém okamžiku na základě dostupných znalostí a zkušeností. Očekává se, že judikatura, pokyny výboru pro DPH a praxe názory uvedené v těchto vysvětlivkách během času doplní.

Seznam témat zahrnutých do návrhu vysvětlivek

A: Požadavky na papírové a elektronické faktury

1. Faktury mají zachycovat skutečná dodání zboží a poskytnutí služeb – 10. bod odůvodnění směrnice 2010/45/EU
2. Definice elektronické faktury – článek 217
3. Souhlas pořizovatele zboží nebo příjemce služby – článek 232
4. Věrohodnost původu – čl. 233 odst. 1 třetí pododstavec
5. Neporušenost obsahu – čl. 233 odst. 1 čtvrtý pododstavec
6. Čitelnost – čl. 233 odst. 1 první a druhý pododstavec
7. Volba prostředků pro zajištění věrohodnosti původu, neporušenosti obsahu a čitelnosti – čl. 233 odst. 1 druhý pododstavec
8. Kontrolní mechanismy podnikových procesů – čl. 233 odst. 1 druhý pododstavec
9. Spolehlivá auditní stopa – čl. 233 odst. 1 druhý pododstavec
10. Zaručený elektronický podpis a EDI – čl. 233 odst. 2
11. Okamžik vystavení a konec doby uchovávání – čl. 233 odst. 1 první pododstavec
12. Uchovávání faktur – (viz dokument D3)

B: Vystavování faktur

1. Článek 219a – Pravidla kterého členského státu jsou použitelná?
2. Ustanovení čl. 221 odst. 3 – Použitelná pravidla fakturace členského státu pro dodání zboží nebo poskytnutí služeb osvobozená od daně
3. Ustanovení čl. 220 odst. 2 a čl. 221 odst. 2 – Pravidla fakturace pro poskytování finančních služeb osvobozené od daně (čl. 135 odst. 1 písm. a) až g))

4. Článek 224 – Faktury vystavené pořizovatelem zboží nebo příjemcem služby

C: Obsah faktur

1. Ustanovení čl. 226 odst. 2 – Pořadové číslo
2. Ustanovení čl. 226 odst. 7a – Hotovostní účetnictví
3. Ustanovení čl. 226 odst. 11 – Dodání zboží nebo poskytnutí služby osvobozené od daně
4. Články 91 a 230 – Přepočítání výše daně do národní měny
5. Článek 226b – Zjednodušené faktury

D: Uchovávání faktur

1. Článek 247 – Doba uchovávání
2. Článek 248a – Překlad a jazyky používané na fakturách
3. Článek 247 – Prostředek uchovávání

EVROPSKÁ KOMISE
GENERÁLNÍ ŘEDITELSTVÍ
PRO DANĚ A CELNÍ UNII
Nepřímé zdanění a správa daní
Oddělení C1: DPH a jiné daně z obrátu

Datum vytvoření: 05/10/2011 Datum poslední změny: 05/10/2011 **Označení**
dokumentu: A

Předmět: Požadavky na papírové a elektronické faktury

Souvislosti a zahrnutá témata

Právní základ: směrnice Rady 2010/45/EU ze dne 13. července 2010, kterou se mění směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty, pokud jde o pravidla fakturace

Odkazy: články 217, 232 a 233 a 10. bod odůvodnění

Zahrnutá témata:

1. Faktury mají zachycovat skutečná dodání zboží a poskytnutí služeb – 10. bod odůvodnění směrnice 2010/45/EU
2. Definice elektronické faktury – článek 217
3. Souhlas pořizovatele zboží nebo příjemce služby – článek 232
4. Věrohodnost původu – čl. 233 odst. 1 třetí pododstavec
5. Neporušenost obsahu – čl. 233 odst. 1 čtvrtý pododstavec
6. Čitelnost – čl. 233 odst. 1 první a druhý pododstavec
7. Volba prostředků pro zajištění věrohodnosti původu, neporušenosti obsahu a čitelnosti – čl. 233 odst. 1 druhý pododstavec
8. Kontrolní mechanismy podnikových procesů – čl. 233 odst. 1 druhý pododstavec

9. Spolehlivá auditní stopa – čl. 233 odst. 1 druhý pododstavec
10. Zaručený elektronický podpis a EDI – čl. 233 odst. 2
11. Okamžik vystavení a konec doby uchovávání – čl. 233 odst. 1 první pododstavec
12. Uchovávání faktur – (viz dokument č. D3)

Komentář:

Cílem směrnice Rady 2010/45/EU ze dne 13. července 2010, kterou se mění směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty, pokud jde o pravidla fakturace, je prosazovat a dále zjednodušit pravidla fakturace odstraněním stávajících zatížení a překážek. Stanoví rovné zacházení s papírovými a elektronickými fakturami (stejný postup pro papírové faktury lze uplatňovat i pro elektronické faktury) bez zvýšení administrativní zátěže spojené s papírovými fakturami a jejím cílem je prosazovat využívání elektronické fakturace poskytnutím svobodné volby při zajišťování věrohodnosti původu, neporušenosti obsahu a čitelnosti.

Směrnice uznává povinnost, aby faktury přesně zachycovaly skutečná dodání zboží či poskytnutí služeb, a proto vyžaduje, aby byla zajištěna věrohodnost původu faktur, neporušenost jejich obsahu a jejich čitelnost od okamžiku jejich vystavení do konce doby uchovávání. Toho lze dosáhnout prostřednictvím kontrolních mechanismů podnikových procesů, které poskytují spolehlivou auditní stopu mezi fakturou a dodáním zboží nebo poskytnutím služby, zaručují totožnost dodavatele zboží či poskytovatele služby nebo vystavovatele faktury (věrohodnost původu) a rovněž zaručují, že údaje týkající se DPH (obsah faktury požadovaný podle směrnice o DPH) nebyly na faktuře změněny (neporušenost obsahu) a že faktura je čitelná.

Kontrolní mechanismy podnikových procesů, které vytvářejí spolehlivou auditní stopu mezi fakturou a dodáním zboží nebo poskytnutím služby, lze využít k zajištění věrohodnosti původu, neporušenosti obsahu a čitelnosti všech faktur, papírových nebo elektronických. Jiné než kontrolní mechanismy podnikových procesů, zaručené elektronické podpisy, které jsou založeny¹ na kvalifikovaném osvědčení a vytvořeny prostředky pro bezpečné vytváření podpisu, nebo elektronická výměna dat (EDI) jsou příklady toho, jak lze věrohodnost původu a neporušenost obsahu elektronických faktur zajistit prostřednictvím zvláštních technologií. Podnikům zaručují, že je zajištěno splnění požadavku věrohodnosti původu a neporušenosti obsahu, a jako takové poskytují právní jistotu. Jsou to však pouze příklady a mohou být používány i jiné technologie nebo postupy.

¹ Zaručené elektronické podpisy, které jsou založeny na kvalifikovaném osvědčení a vytvořeny prostředky pro bezpečné vytváření podpisu, jsou obecně označovány jako „kvalifikované elektronické podpisy“.

Podrobnosti o cílech pravidel elektronické fakturace jsou obsaženy v 8. až 11. bodě odůvodnění. Články 217, 232 a 233 směrnice o DPH byly změněny a nyní zachycují tyto cíle.

Pro lepší pochopení uvedených článků jsou k dispozici tyto doplňkové pokyny. Cílem je pomoci členským státům poskytnutím pokynů, jak soustavněji provádět a uplatňovat uvedené články ve vnitrostátních právních předpisech, a podnikům pomoci s praktickými aspekty.

Datum vytvoření: 05/10/2011 Datum poslední změny: 05/10/2011 **Označení**
dokumentu: A-1

Téma: Faktury mají zachycovat skutečná dodání zboží a poskytnutí služeb

Odkaz: 10. bod odůvodnění směrnice 2010/45/EU

Faktury mají zachycovat skutečná dodání zboží a poskytnutí služeb, a proto by měla být zajištěna jejich věrohodnost, neporušenost a čitelnost. Za účelem zajištění spolehlivých auditních stop spojujících faktury s příslušným dodáním zboží či poskytnutím služby lze použít kontrolní mechanismy podnikových procesů a tím zabezpečit soulad veškerých faktur (ať už v papírové nebo elektronické podobě) s těmito požadavky.

Komentář:

10. bod odůvodnění uvádí, že faktura má zachycovat skutečné dodání zboží a poskytnutí služby, a proto by měla být zajištěna věrohodnost původu, neporušenost obsahu a čitelnost.

Každá osoba povinná k dani musí zajistit, aby vyměňované informace uvedené na faktuře přesně zachycovaly skutečné dodání zboží či poskytnutí služby. Způsob provedení závisí na osobě povinné k dani. Kontrolní mechanismy podnikových procesů, které vytvářejí spolehlivou auditní stopu mezi fakturou a dodáním zboží nebo poskytnutím služby, mohou být jedním ze způsobů, neboť zajišťují spolehlivou auditní stopu spojující faktury s příslušným dodáním zboží či poskytnutím služby.

Znění čl. 233 odst. 2 rovněž uvádí, že osoba povinná k dani může splnit svou povinnost zajistit věrohodnost původu a neporušenost obsahu například využitím technologií uvedených v daném odstavci: zaručeným elektronickým podpisem nebo elektronickou výměnou dat (EDI). Tyto technologie však samy o sobě nemohou prokázat, že se dodání zboží nebo poskytnutí služby uskutečnilo.

Volba způsobu splnění těchto povinností je podle článku 233 na osobě povinné k dani.

Datum vytvoření: 05/10/2011 Datum poslední změny: 05/10/2011 **Označení**
dokumentu: A-2

Téma: Definice elektronické faktury

Odkaz: článek 217

Pro účely této směrnice se „elektronickou fakturou“ rozumí faktura, která obsahuje údaje požadované v této směrnici a která byla vystavena a obdržena v jakémkoli elektronickém formátu.

Komentář:

Jediným cílem definice elektronické faktury je objasnit souhlas pořizovatele zboží nebo příjemce služby podle článku 232 a ukázat využití možnosti, kterou členským státům dává čl. 247 odst. 2 v oblasti uchovávání faktur.

Elektronická faktura, stejně jako papírová, musí obsahovat náležitosti požadované podle směrnice o DPH.

Navíc aby mohla být faktura podle směrnice o DPH považována za elektronickou, musí být vystavena a také obdržena v jakémkoli elektronickém formátu. O volbě formátu rozhodují osoby povinné k dani. Zahrnovalo by to faktury jako strukturované zprávy (například ve formátu XML) nebo jiné typy elektronického formátu (například e-mail s přílohou ve formátu PDF nebo fax obdrženy v elektronickém, nikoli papírovém formátu).

Ne všechny faktury vytvořené v elektronickém formátu lze podle této definice považovat za „elektronickou fakturu“. Faktury vytvořené v elektronickém formátu, například prostřednictvím účetního softwaru nebo textového procesoru, které jsou předány a obdrženy na papíře, nejsou elektronickými fakturami.

Na druhé straně faktury vytvořené v papírovém formátu, které jsou naskenovány, předány a obdrženy prostřednictvím elektronické pošty, lze považovat za elektronické faktury.

Typ elektronického formátu faktury by neměl být důležitý, pouze skutečnost, že faktura je v elektronickém formátu v okamžiku, kdy je vystavena a obdržena. Umožnilo by to elektronické faktury předávat a přijímat v jednom formátu a následně je převádět do jiného formátu.

Faktura by měla být považována za vystavenou v okamžiku, kdy dodavatel zboží či poskytovatel služby nebo třetí strana jednající jménem dodavatele či poskytovatele nebo pořizovatel zboží či příjemce služby v případě faktur vystavených pořizovatelem či příjemcem fakturu poskytne tak, aby ji mohl obdržet pořizovatel či příjemce. Může to znamenat, že elektronická faktura se přenáší pořizovateli zboží či příjemci služby přímo, například prostřednictvím elektronické pošty nebo zabezpečeného spojení, nebo nepřímo, například prostřednictvím jednoho nebo více poskytovatelů služeb, nebo že je pořizovateli či příjemci k dispozici a přístupná prostřednictvím internetového portálu nebo jakýmkoli jiným způsobem.

Je důležité stanovit datum, kdy se faktura považuje za vystavenou, aby byla splněna povinnost dodavatele zboží či poskytovatele služeb fakturu vystavit v požadované lhůtě (článek 222) a rovněž povinnost příjemce, pokud jde o uchovávání faktur.

Datum vytvoření: 05/10/2011 Datum poslední změny: 05/10/2011 **Označení**
dokumentu: A-3

Téma: Souhlas pořizovatele zboží nebo příjemce služby

Odkaz: článek 232

S použitím elektronické faktury musí souhlasit příjemce.

Komentář:

Konkrétní zmínka o tom, že s použitím elektronické faktury by měl souhlasit pořizovatel zboží či příjemce služby, je odůvodněna zejména technickými požadavky nezbytnými k přijetí elektronické faktury nebo schopností pořizovatele či příjemce zajistit věrohodnost, neporušenost a čitelnost, jejichž zabezpečení může být nezbytné k přijímání elektronických faktur a které neexistují u faktur papírových.

Vzhledem k tomu, že by se s papírovými a elektronickými fakturami mělo zacházet rovnocenně, může být souhlas pořizovatele či příjemce s elektronickou fakturou stanoven obdobně jako souhlas příjemce či pořizovatele s papírovou fakturou. Může to zahrnovat jakýkoli písemný souhlas, formální či neformální, nebo tichý souhlas, například zpracováním nebo uhrazením obdržené faktury.

V každém případě je rozhodnutí používat elektronické faktury nakonec otázkou dohody obchodních stran.

Datum vytvoření: 05/10/2011 Datum poslední změny: 05/10/2011 **Označení**
dokumentu: A-4

Téma: Věrohodnost původu

Odkaz: čl. 233 odst. 1 třetí pododstavec

„Věrohodností původu“ se rozumí zaručení totožnosti dodavatele zboží či poskytovatele služeb nebo vystavovatele faktury.

Komentář:

Věrohodnost původu faktury je povinností osoby povinné k dani, která je pořizovatelem zboží či příjemcem služby, a rovněž osoby povinné k dani, která dodání zboží či poskytnutí služby uskutečňuje. Obě mohou nezávisle na sobě zajistit věrohodnost původu.

Je třeba vzít v úvahu čtyři činitele.

1. Záruka dodavatele zboží či poskytovatele služby

Dodavatel či poskytovatel musí být schopen zaručit, že faktura byla skutečně vystavena jeho osobou nebo jeho jménem a na jeho účet. Toho lze dosáhnout zanesením faktury do účetnictví. Pokud fakturu vystavuje pořizovatel zboží či příjemce služby nebo třetí strana, lze to prokázat podklady.

2. Záruka pořizovatele zboží nebo příjemce služby

Osoba povinná k dani, která je pořizovatelem nebo příjemcem, musí být schopna zajistit, aby obdržená faktura byla od dodavatele či příjemce nebo od vystavovatele faktury.

Osoba povinná k dani si tak může vybrat ze **dvou možností**. První možnost se týká ověření správnosti údajů týkajících se totožnosti dodavatele či poskytovatele uvedených na faktuře. Druhá možnost se týká zajištění totožnosti vystavovatele faktury.

a) Zaručení totožnosti dodavatele zboží nebo poskytovatele služby

Totožnost dodavatele nebo poskytovatele je údaj, který se na faktuře vždy vyžaduje. Sám o sobě však nestačí k zaručení věrohodnosti původu. Pořizovatel zboží nebo příjemce služby by měl v tomto případě zajistit, aby dodavatel nebo poskytovatel uvedený na

fakture dodání zboží či poskytnutí služby, k nimž se faktura vztahuje, doopravdy uskutečnil. Osoba povinná k dani může ke splnění této povinnosti použít jakékoli kontrolní mechanismy podnikových procesů, které vytvářejí spolehlivou auditní stopu mezi fakturou a dodáním zboží nebo poskytnutím služby.

b) Zaručení totožnosti vystavovatele faktury

Osoba povinná k dani se může rozhodnout zajistit totožnost vystavovatele faktury například zaručeným elektronickým podpisem nebo prostřednictvím EDI. Tím však není dotčen 10. bod odůvodnění směrnice 2010/45/EU, který v první řadě stanoví, že faktury mají zachycovat skutečná dodání zboží a poskytnutí služeb.

Zaručení totožnosti vystavovatele faktury se může obdobně vztahovat na případy, kdy fakturu vystavil dodavatel zboží či poskytovatel služby, jakož i na případy, kdy fakturu vystavila třetí strana nebo pořizovatel zboží či příjemce služby.

Datum vytvoření: 05/10/2011 Datum poslední změny: 05/10/2011 **Označení**
dokumentu: A-5

Téma: Neporušenost obsahu

Odkaz: čl. 233 odst. 1 čtvrtý pododstavec

„Neporušeností obsahu“ se rozumí, že obsah požadovaný podle této směrnice nebyl změněn.

Komentář:

Obsah faktury, jehož neporušenost musí být zajištěna, je vymezen ve směrnici o DPH.

Neporušenost obsahu faktury je povinností jak osoby povinné k dani, která uskutečňuje dodání zboží nebo poskytnutí služby, tak osoby povinné k dani, která je pořizovatelem zboží či příjemcem služby. Obě si mohou nezávisle na sobě zvolit způsob, kterým tuto povinnost splní, nebo se mohou společně dohodnout, že neměnnost obsahu zajistí prostřednictvím některé z technologií, jako je například EDI nebo zaručené elektronické podpisy. Osoba povinná k dani se může rozhodnout, zda bude při plnění této povinnosti používat například kontrolní mechanismy podnikových procesů, které vytvářejí spolehlivou auditní stopu mezi fakturou a dodáním zboží nebo poskytnutím služby, nebo zvláštní technologie.

Skutečnost, že obsah faktury nebyl změněn (neporušenost obsahu), nesouvisí s formátem elektronické faktury. Za předpokladu, že obsah faktury požadovaný podle směrnice o DPH není změněn, formát, v němž je tento obsah uložen, lze převádět do jiných formátů. Pořizovateli zboží či příjemci služby nebo poskytovateli služby, který jedná jeho jménem, to umožňuje elektronické údaje převádět nebo je zobrazovat jiným způsobem, aby to vyhovovalo jeho vlastnímu systému IT, nebo z důvodu průběžných technologických změn.

Pokud se osoba povinná k dani rozhodla požadavek neporušenosti obsahu při převodu z jednoho formátu do jiného splnit používáním zaručeného elektronického podpisu, musí být změna zaznamenána v auditní stopě.

I v případě, že členské státy podle čl. 247 odst. 2 využijí možnosti požadovat, aby faktura byla uchovávána v původní podobě, papírové nebo elektronické, formát faktury lze v každém případě měnit.

Podobou se rozumí typ faktury (papírová nebo elektronická), zatímco formát se vztahuje ke způsobu zobrazení elektronické faktury. Změna formátu může například zahrnovat změnu způsobu zobrazení data, např. dd/mm/rr na rrrr/mm/dd, nebo změnu samotného typu souboru, např. XML.

Datum vytvoření: 05/10/2011 Datum poslední změny: 05/10/2011 **Označení**
dokumentu: A-6

Téma: Čitelnost

Odkaz: čl. 233 odst. 1 první a druhý pododstavec

*Věrohodnost původu faktury, neporušenost jejího obsahu a její **čitelnost**, bez ohledu na to, zda jde o fakturu v papírové nebo elektronické podobě, musí být zajištěny od okamžiku vystavení faktury do konce doby jejího uchování.*

*Každá osoba povinná k dani si zvolí způsob zajištění věrohodnosti původu faktury, neporušenosti jejího obsahu a její **čitelnosti**. Toho lze dosáhnout prostřednictvím jakýchkoli kontrolních mechanismů podnikových procesů, které vytvářejí spolehlivou auditní stopu mezi fakturou a dodáním zboží nebo poskytnutím služby.*

Komentář:

Čitelností faktury se rozumí, že faktura je okem čitelná. Takto musí zůstat do konce doby uchování. Faktura by měla být zobrazitelná tak, aby byl veškerý obsah týkající se DPH jasně čitelný, na papíře nebo na obrazovce, bez nutnosti podrobného zkoumání nebo výkladu, např. zprávy EDI, zprávy ve formátu XML a jiné strukturované zprávy v původním formátu nejsou považovány za okem čitelné (mohou být považovány za okem čitelné po převodu – viz níže).

U elektronických faktur bude tato podmínka považována za splněnou, pokud lze fakturu na požádání zpřístupnit v přiměřené lhůtě bez zbytečného prodloužení, jak je požadováno v čl. 245 odst. 1, včetně zpřístupnění po převodu, v podobě okem čitelné na obrazovce nebo vytištěním. Měla by existovat možnost kontroly, zda informace mezi původním elektronickým souborem a zpřístupněným čitelným dokumentem nebyly změněny.

Pro zajištění čitelnosti by měl být po celou dobu uchování k dispozici vhodný a spolehlivý prohlížeč faktur v elektronickém formátu.

Čitelnost elektronické faktury od okamžiku vystavení do konce doby uchování lze zajistit jakýmkoli prostředkem, ale podle čl. 233 odst. 2 nejsou zaručené elektronické podpisy a EDI samy o sobě pro zajištění čitelnosti dostačující.

Datum vytvoření: 05/10/2011 Datum poslední změny: 05/10/2011 **Označení**
dokumentu: A-7

Téma: Volba prostředků pro zajištění věrohodnosti původu, neporušenosti obsahu a čitelnosti

Odkaz: čl. 233 odst. 1 druhý pododstavec

Každá osoba povinná k dani si zvolí způsob zajištění věrohodnosti původu faktury, neporušenosti jejího obsahu a její čitelnosti. Toho lze dosáhnout prostřednictvím jakýchkoli kontrolních mechanismů podnikových procesů, které vytvářejí spolehlivou auditní stopu mezi fakturou a dodáním zboží nebo poskytnutím služby.

Komentář:

Jak dodavatel zboží nebo poskytoval služby, tak pořizovatel zboží nebo příjemce služby si mohou zvolit způsob zajištění věrohodnosti původu faktury, neporušenosti jejího obsahu a její čitelnosti. Tato možnost volby by neměla být členskými státy omezena.

Poskytují-li členské státy pokyny, mělo by být jasně uvedeno, že se jedná pouze o pokyny, které neomezují možnost volby osoby povinné k dani.

Tři příklady postupů nebo technologií uvedené ve směrnici 2010/45/EU (kontrolní mechanismy podnikových procesů, které vytvářejí spolehlivou auditní stopu; zaručené elektronické podpisy a EDI) by neměly bránit používání jiných technologií nebo postupů, pokud splňují podmínky zajištění věrohodnosti původu faktury, neporušenosti jejího obsahu a její čitelnosti.

Datum vytvoření: 05/10/2011 Datum poslední změny: 05/10/2011 **Označení**
dokumentu: A-8

Téma: Kontrolní mechanismy podnikových procesů

Odkaz: čl. 233 odst. 1 druhý pododstavec

*Každá osoba povinná k dani si zvolí způsob zajištění věrohodnosti původu faktury, neporušenosti jejího obsahu a její čitelnosti. Toho lze dosáhnout prostřednictvím jakýchkoli **kontrolních mechanismů podnikových procesů**, které vytvářejí spolehlivou auditní stopu mezi fakturou a dodáním zboží nebo poskytnutím služby.*

Komentář:

Kontrolní mechanismus podnikových procesů je široký pojem. Jedná se o postup, který vytvářejí, provádějí a udržují osoby (vedení, zaměstnanci a vlastníci) odpovědné za poskytnutí přiměřené jistoty, pokud jde o finanční a účetní výkaznictví a podávání zpráv požadovaných podle právních předpisů, a za plnění právních požadavků.

Konkrétně v souvislosti s článkem 233 by se tím měl rozumět postup, kterým osoba povinná k dani vytvořila, provedla a udržuje přiměřenou míru jistoty, pokud jde o totožnost dodavatele zboží či poskytovatele služby nebo vystavovatele faktury (věrohodnost původu), neměnnost obsahu týkajícího se DPH (neporušenost obsahu) a čitelnost faktury od okamžiku vystavení do konce doby uchování.

Kontrolní mechanismy podnikových procesů by měly odpovídat velikosti, činnosti a typu osoby povinné k dani a měly by přihlížet k počtu a hodnotě plnění, jakož i k počtu a typu dodavatelů nebo poskytovatelů a pořizovatelů nebo příjemců. V případě potřeby by se mělo přihlížet také k dalším faktorům.

Příkladem kontrolního mechanismu podnikových procesů je párování podkladů. Důležitost, která je podkladům přikládána, by měla odrážet faktory, jako je například míra nezávislosti vystavovatele podkladů na osobě povinné k dani a důležitost prisuzovaná těmto podkladům v účetním procesu. Důležitým aspektem tohoto typu kontrolního mechanismu podnikových procesů je, že faktura jako doklad se kontroluje v rámci podnikových a účetních procesů a není považována za nezávislý samostatný doklad.

Je důležité mít na paměti, že faktury, papírové nebo elektronické, jsou obvykle pouze jedním dokladem v souboru dokumentů (např. objednávka, smlouva, přepravní doklad, potvrzení o platbě atd.), které se vztahují k plnění a dokumentují jej.

V případě dodavatele nebo poskytovatele by se faktura mohla párovat s objednávkou, přepravními doklady nebo potvrzením o přijetí platby. V případě pořizovatele nebo příjemce by se faktura mohla párovat se schválenou objednávkou (potvrzením objednávky), dodacím listem nebo avízem o provedené platbě. Jsou to však pouze příklady typických dokumentů, které mohou být k dispozici, a s fakturou lze párovat mnoho jiných dokumentů.

Datum vytvoření: 05/10/2011 Datum poslední změny: 05/10/2011 **Označení**
dokumentu: A-9

Téma: Spolehlivá auditní stopa

Odkaz: čl. 233 odst. 1 druhý pododstavec

*Každá osoba povinná k dani si zvolí způsob zajištění věrohodnosti původu faktury, neporušenosti jejího obsahu a její čitelnosti. Toho lze dosáhnout prostřednictvím jakýchkoli kontrolních mechanismů podnikových procesů, které vytvářejí **spolehlivou auditní stopu** mezi fakturou a dodáním zboží nebo poskytnutím služby.*

Komentář:

V rámci účetnictví lze auditní stopu popsat jako zdokumentovaný tok plnění od zahájení, zdrojového dokumentu, například objednávky, až po ukončení, například konečný záznam v roční účetní závěrce, a naopak, který propojuje různé dokumenty v rámci procesu. Auditní stopa zahrnuje zdrojové dokumenty, zpracovaná plnění a odkazy na propojení mezi nimi.

Auditní stopu lze popsat jako spolehlivou, pokud je propojení mezi podklady a zpracovanými plněními snadno sledovatelné (auditní stopa obsahuje dostatečně podrobné informace k propojení dokumentů), odpovídá uvedeným postupům a zachycuje procesy, které skutečně nastaly. Toho lze dosáhnout například pomocí dokumentů třetích stran, např. bankovních výpisů, dokumentů od pořizovatele či příjemce nebo od dodavatele či poskytovatele (dokumentů druhé strany) a interních kontrolních mechanismů, např. oddělením povinností.

Pro účely DPH by auditní stopa měla podle čl. 233 odst. 1 druhého pododstavce poskytovat auditovatelné propojení mezi fakturou a dodáním zboží nebo poskytnutím služby, aby bylo možné zkontrolovat, zda faktura zachycuje, že se dodání zboží nebo poskytnutí služby uskutečnilo.

Prostředek, kterým může osoba povinná k dani prokázat propojení mezi fakturou a dodáním zboží nebo poskytnutím služby, je ponechán na uvážení osoby povinné k dani. Členský stát může vydat pokyny, aby osobě povinné k dani pomohl stanovit spolehlivou auditní stopu, ale tyto pokyny nesmí zahrnovat žádné povinné požadavky. Příkladem může být soubor různých dokumentů, jako jsou například objednávka, přepravní doklady a samotná faktura, se záznamem o spárování těchto dokumentů, nebo dokonce pouhá skutečnost, že tyto tři dokumenty si vzájemně odpovídají.

Stejně jako v případě kontrolních mechanismů podnikových procesů by spolehlivá auditní stopa měla odpovídat velikosti, činnosti a typu osoby povinné k dani a měla by přihlížet k počtu a hodnotě plnění, jakož i k počtu a typu dodavatelů nebo poskytovatelů a pořizovatelů nebo příjemců. V případě potřeby by se mělo přihlížet také k dalším faktorům, například k požadavkům na finanční výkaznictví a kontrolní činnost.

Datum vytvoření: 05/10/2011 Datum poslední změny: 05/10/2011 **Označení**
dokumentu: A-10

Téma: Zaručený elektronický podpis a EDI

Odkaz: čl. 233 odst. 2

Vedle kontrolních mechanismů podnikových procesů popsaných v odstavci 1 jsou níže uvedeny příklady technologií, které zajišťují věrohodnost původu a neporušenost obsahu elektronické faktury:

*a) **zaručený elektronický podpis** ve smyslu čl. 2 bodu 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/93/ES ze dne 13. prosince 1999 o zásadách Společenství pro elektronické podpisy (*), který je založen na kvalifikovaném osvědčení a vytvořen prostředky pro bezpečné vytváření podpisu ve smyslu čl. 2 bodů 6 a 10 směrnice 1999/93/ES;*

*b) **elektronická výměna dat (EDI)** ve smyslu článku 2 přílohy 1 doporučení Komise 94/820/ES ze dne 19. října 1994 o právních aspektech elektronické výměny dat (**), jestliže dohoda o této výměně stanoví užití postupů zaručujících věrohodnost původu a neporušenost dat.*

Komentář:

Uvedené dvě možnosti, zaručený elektronický podpis a EDI, jsou pouze příklady technologií pro elektronickou fakturaci, aby se zajistila věrohodnost původu a neporušenost obsahu, a nemohou být povinně vyžadovány. Pokud elektronické faktury nespĺňují podmínky čl. 233 odst. 2 písm. a) nebo b), mohou splňovat požadavky na kontrolní mechanismy podnikových procesů podle čl. 233 odst. 1 druhého pododstavce nebo mohou podmínku věrohodnosti původu a neporušenosti obsahu splňovat prostřednictvím alternativní technologie (včetně například zaručených elektronických podpisů, které nejsou založeny na kvalifikovaném osvědčení) nebo postupu.

EDI je založena na dohodě o výměně strukturovaných údajů podle doporučení Komise 94/820/ES a může se vztahovat k jakémukoli standardizovanému formátu. Nejedná se jen o EDIFACT, který je pouze jedním z příkladů takovýchto formátů.

Datum vytvoření: 05/10/2011 Datum poslední změny: 05/10/2011 **Označení**
dokumentu: A-11

Téma: Okamžik vystavení a konec doby uchování

Odkaz: čl. 233 odst. 1 první pododstavec

Věřohodnost původu faktury, neporušenost jejího obsahu a její čitelnost, bez ohledu na to, zda jde o fakturu v papírové nebo elektronické podobě, musí být zajištěny od okamžiku vystavení faktury do konce doby jejího uchování.

Komentář:

Doba, po kterou musí být zajištěna věrohodnost původu faktury, neporušenost jejího obsahu a její čitelnost, běží od okamžiku vystavení faktury do konce doby jejího uchování. Doba uchování stanoví členský stát podle směrnice o DPH (článek 247). Lhůta pro vystavení faktury je také stanovena směrnicí o DPH (článek 222).

Po celou dobu mezi okamžikem vystavení faktury a koncem doby jejího uchování musí být osoba povinná k dani schopná zajistit věrohodnost původu faktury, neporušenost jejího obsahu a její čitelnost. Jelikož se však obchodní postupy časem mění, mohou se měnit i prostředky, kterými se zajišťuje důvěryhodnost původu faktury, neporušenost jejího obsahu a její čitelnost.

EVROPSKÁ KOMISE
GENERÁLNÍ ŘEDITELSTVÍ
PRO DANĚ A CELNÍ UNII
Nepřímé zdanění a správa daní
Oddělení C1: DPH a jiné daně z obratu

Datum vytvoření: 05/10/2011 Datum poslední změny: 05/10/2011 **Označení**
dokumentu: B

Předmět: Vystavování faktur

Zahrnutá témata

Právní základ: směrnice Rady 2010/45/EU ze dne 13. července 2010, kterou se mění směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty, pokud jde o pravidla fakturace

Odkazy: články 219a, 220, 221, 222 a 224

Zahrnutá témata

1. Článek 219a – Pravidla kterého členského státu jsou použitelná?
2. Ustanovení čl. 221 odst. 3 – Použitelná pravidla fakturace členského státu pro dodání zboží nebo poskytnutí služeb osvobozená od daně
3. Ustanovení čl. 220 odst. 2 a čl. 221 odst. 2 – Pravidla fakturace pro poskytnutí finančních služeb osvobozená od daně (čl. 135 odst. 1 písm. a) až g))
4. Ustanovení čl. 224 odst. 1 – Faktury vystavené pořizovatelem zboží nebo příjemcem služby

Datum vytvoření: 05/10/2011
dokumentu: B-1

Datum poslední změny: 05/10/2011

Označení

Téma: Pravidla kterého členského státu jsou použitelná?

Odkaz: článek 219a

Aniž jsou dotčeny články 244 až 248, platí toto:

1) Fakturace podléhá pravidlům použitelným v členském státě, v němž se dodání zboží nebo poskytnutí služby považuje za uskutečněné v souladu s hlavou V.

2) Odchylně od bodu 1 se na fakturaci vztahují pravidla použitelná v členském státě, v němž má dodavatel nebo poskytovatel sídlo své ekonomické činnosti nebo stálou provozovnu, z níž je dodání zboží nebo poskytnutí služby uskutečněno, nebo pokud takové sídlo nebo stálá provozovna neexistují, pravidla použitelná v členském státě, v němž má dodavatel nebo poskytovatel bydliště nebo v němž se obvykle zdržuje, jestliže:

a) dodavatel nebo poskytovatel není usazen v členském státě, v němž se dodání zboží nebo poskytnutí služby považuje za uskutečněné v souladu s hlavou V, nebo provozovna dodavatele nebo poskytovatele v uvedeném členském státě se neúčastní dodání zboží nebo poskytnutí služby ve smyslu článku 192a, a osobou povinnou odvést daň je osoba, které je zboží dodáno nebo služba poskytnuta.

Avšak pokud fakturu vystavuje pořizovatel zboží nebo příjemce služby, použije se bod 1;

b) dodání zboží nebo poskytnutí služeb se nepovažuje za uskutečněné ve Společenství v souladu s hlavou V.

Komentář:

Pokud podniky dodávají zboží nebo poskytují služby pořizovatelům nebo příjemcům v jiných členských státech, může být obtížné určit členský stát, jehož pravidla fakturace se použijí. Aby bylo jasné, která pravidla se použijí, a aby podniky měly právní jistotu, vkládá se do směrnice o DPH článek 219a.

Cílem článku 219a je určit jasná pravidla pro to, který členský stát by měl stanovit pravidla fakturace v souvislosti s dodáním zboží nebo poskytnutím služby podléhajícím DPH. Tato pravidla vylučují pravidla týkající se uchování faktur, ale vztahují se na jiná

pravidla fakturace týkající se vystavování, obsahu nebo zjednodušení faktur, pokud může rozhodnout členský stát nebo pokud se požadavek na fakturu týká vnitrostátní záležitosti.

Například o možnosti prodloužit lhůtu pro souhrnné faktury nebo požadovat, aby faktury vystavoval pořizovatel zboží nebo příjemce služby jménem a na účet osoby povinné k dani, rozhodují dle vlastního uvážení členské státy. Členský stát, který využije tyto a jiné možnosti, je členským státem uvedeným v článku 219a, pokud není stanoveno jinak.

Pokud jde o požadavky na fakturaci, jako je například vnitrostátní odkaz u dodání zboží nebo poskytnutí služby osvobozeného od daně nebo měna DPH, měly by být objasněny ve vztahu k příslušnému členskému státu, ačkoli o nich členský stát rozhodovat nemůže. V těchto a jiných případech, kdy jsou nezbytné odpovídající vnitrostátní požadavky, by měl příslušným členským státem být členský stát uvedený v článku 219a.

Základním pravidlem je, že pravidla fakturace stanoví členský stát, v němž se dodání zboží nebo poskytnutí služby uskutečňuje.

Existují však dvě výjimky z tohoto základního pravidla, které jsou obsaženy v čl. 219a odst. 2 písm. a) a odst. 2 písm. b). Týká se to přeshraničního dodání zboží nebo poskytnutí služby, kdy daň odvádí zákazník, a dodání zboží nebo poskytnutí služby zdanitelného mimo EU. V těchto případech se použijí pravidla fakturace členského státu, v němž je dodavatel nebo poskytovatel usazen nebo v němž má stálou provozovnu, z níž je dodání zboží nebo poskytnutí služby uskutečněno, nebo v němž má dodavatel nebo poskytovatel bydliště nebo v němž se obvykle zdržuje.

Ačkoli tabulky v příloze nejsou vyčerpávající, poskytují názorné příklady, kdy se použijí pravidla kterého členského státu.

Na dodavatele zboží nebo poskytovatele služeb, kteří nejsou usazeni v EU a uskutečňují zdanitelná dodání zboží nebo poskytnutí služeb v EU, se výjimky nevztahují a vždy se použijí základní pravidla fakturace, tj. pravidla členského státu, v němž se dodání zboží nebo poskytnutí služby uskutečňuje.

Stejně tak se základní pravidlo vždy použije v případě faktur vystavených pořizovatelem zboží nebo příjemcem služby, kdy je pořizovatel nebo příjemce vystavující fakturu zároveň osobou povinnou odvést daň postupem přenesení daňové povinnosti. Pravidla fakturace tedy stanoví členský stát, v němž se dodání zboží nebo poskytnutí služby uskutečňuje.

V případě dodání zboží ze třetí země do členského státu EU, které vede k dovozu zboží, je místo dodání zboží mimo EU. Jelikož se dodání zboží neuskutečňuje v rámci EU a dodavatel je mimo EU, nepoužijí se pravidla fakturace žádného členského státu. Kromě toho neexistuje žádná fakturační povinnost týkající se dovozu zboží do EU.

Pokud je osobou povinnou odvést daň pořizovatel nebo příjemce postupem přenesení daňové povinnosti a ustanoví daňového zástupce podle článku 204 směrnice o DPH, měl by se použít čl. 219a odst. 2 písm. a), jakoby osobou povinnou odvést daň byl stále pořizovatel nebo příjemce. Pokud v tomto případě daňový zástupce vystavuje také fakturu, mělo by se postupovat, jakoby fakturu vystavil pořizovatel nebo příjemce, a použít tak čl. 219a odst. 1.

Příloha

Dodání zboží

Typ dodání zboží	Členský stát nebo země dodavatele	Členský stát nebo země pořizovatele	Pohyb zboží	Členský stát nebo země zdanění	Členský stát, jehož pravidla se použijí podle článku 219a	Odkaz na článek 219a
Vnitrostátní dodání zboží	A	A	z A do A	A	A	bod 1
Dodání uvnitř Společenství osvobozené od daně	A	B	z A do B	A	A	bod 1
Dodání uvnitř Společenství osvobozené od daně s fakturou vystavenou pořizovatelem	A	B	z A do B	A	A	bod 1
Prodej na dálku	A	B	z A do B	B	B	bod 1
Přeshraniční dodání soukromé osobě (pod prahem pro prodej na dálku)	A	B	z A do B	A	A	bod 1

Druhé rameno dodavatelského trojúhelníku uvnitř Společenství	B	C	z A do C	C	B	bod 2 písm. a)
Pořizovatel povinný odvést daň podle článku 194	A	B	z B do B	B	A	bod 2 písm. a)
Přeshraniční dodání plynu nebo elektřiny	A	B	z A do B	B	A	bod 2 písm. a)
Vývoz	A	třetí země	z A do třetí země	A	A	bod 1
Dodání mimo EU	A	třetí země	ve třetí zemi	mimo EU	A	bod 2 písm. b)
Dovoz	třetí země	A	ze třetí země do A	mimo EU	mimo EU	bod 1

Poskytnutí služby

Typ poskytnutí služby	Článek	Členský stát poskytovatele	Členský stát nebo země příjemce	Členský stát nebo země zdanění	Členský stát, jehož pravidla se použijí podle článku 219a	Odkaz na článek 219a
Obecné poskytování služeb mezi podniky	44	A	A	A	A	bod 1

Přeshraniční poskytování služeb mezi podniky	44 a 196	A	B	B	A	bod 2 písm. a)
Přeshraniční poskytování služeb mezi podniky, kdy fakturu vystavuje příjemce	44, 196 a 224	A	B	B	B	bod 1
Obecné poskytování služeb podniky spotřebitelům	45	A	B	A	A	bod 1
Služby spojené s nemovitostmi (nemovitosti v členském státě C, bez přenesení daňové povinnosti)	47	A	B	C	C	bod 1
Služby mezi podniky pro příjemce mimo EU	44	A	třetí země	třetí země	A	bod 2 písm. b)
Některé služby poskytované podniky spotřebitelům mimo EU	59	A	třetí země	třetí země	A	bod 2 písm. b)

Datum vytvoření: 05/10/2011

Datum poslední změny: 05/10/2011

Označení

dokumentu: B-2

Téma: Použitelná pravidla fakturace členského státu pro dodání zboží nebo poskytnutí služeb osvobozená od daně

Odkaz: čl. 221 odst. 3

Členské státy mohou zprostit osoby povinné k dani povinnosti podle čl. 220 odst. 1 nebo článku 220a vystavovat faktury za dodání zboží nebo poskytnutí služeb, která uskutečnily na jejich území a která jsou na základě článků 110 a 111, čl. 125 odst. 1, článku 127, čl. 128 odst. 1, článku 132, čl. 135 odst. 1 písm. h) až l), článků 136, 371, 375, 376 a 377, čl. 378 odst. 2, čl. 379 odst. 2 a článků 380 až 390b osvobozena od daně, a to s nárokem na odpočet daně odvedené na předchozím stupni i bez něj.

Souvislosti:

Článek 219a stanoví členský stát, jehož pravidla fakturace se použijí.

Čl. 221 odst. 3 však dává členským státům fakturační možnosti, pokud se dodání služby uskutečňuje v daném členském státě. To vyvolává problém, pokud se spojují dvě pravidla, například mezi článkem 219a, který stanoví členský stát, jehož pravidla fakturace se použijí, a čl. 221 odst. 3, který ostatním členským státům dává možnost volby.

Komentář:

U přeshraničního dodání zboží nebo poskytnutí služby osvobozeného od daně podle čl. 221 odst. 3, kdy dodavatel není usazen v členském státě, v němž se dodání zboží uskutečňuje (A) a osobou povinnou odvést daň je pořizovatel nebo příjemce (přenesení daňové povinnosti), stanoví pravidla fakturace členský stát, v němž je dodavatel nebo poskytovatel usazen (B) (čl. 219a odst. 2 písm. a)). Členský stát, v němž se dodání zboží uskutečňuje (A), však může osobu povinnou k dani zprostit povinnosti vystavovat faktury (čl. 221 odst. 3). Jelikož v tomto případě uvedený členský stát (A) není členským státem, který stanoví pravidla fakturace (B), bude pro tato dodání zboží vystavení faktury vždy vyžadováno.

Ve výše uvedeném případě by na faktuře měla být uvedena poznámka „daň odvede zákazník“ podle čl. 226 odst. 1 la) (viz také odkaz na dokument C3).

Pouze v případě, kdy je dodání zboží osvobozené od daně uvedené v čl. 221 odst. 3 uskutečněno ve stejném členském státě, který stanoví pravidla fakturace podle článku 219a, může uvedený členský stát osobu povinnou k dani osvobodit od povinnosti vystavit fakturu.

Tato přeshraniční dodání zboží mezi podniky osvobozená od daně tedy budou vždy vyžadovat fakturu.

Datum vytvoření: 05/10/2011 Datum poslední změny: 05/10/2011 **Označení**
dokumentu: B-3

Téma: Pravidla fakturace pro poskytování pojišťovacích a finančních služeb osvobozená od daně (čl. 135 odst. 1 písm. a) až g))

Odkazy: články 220 a 221

Čl. 220 odst. 2

Odchylně od odstavce 1 a aniž je dotčen čl. 221 odst. 2, vystavení faktury není vyžadováno u poskytnutí služby osvobozeného od daně podle čl. 135 odst. 1 písm. a) až g).

Čl. 221 odst. 2

Členské státy mohou osobám povinným k dani, které mají na jejich území sídlo své ekonomické činnosti nebo mají na jejich území stálou provozovnu, z níž je poskytnutí služby uskutečněno, uložit povinnost vystavit fakturu v souladu s údaji vyžadovanými v člancích 226 nebo 226b za poskytnutí služeb osvobozená od daně podle čl. 135 odst. 1 písm. a) až g), která tyto osoby povinné k dani uskutečnily na jejich území nebo mimo Společenství.

Souvislosti:

Obecně jsou faktury u zdanitelných dodání zboží nebo poskytnutí služeb mezi osobami povinnými k dani vyžadovány s tím, že členské státy mají možnost u některých dodání zboží nebo poskytnutí služeb osvobozených od daně od této fakturační povinnosti upustit.

Směrnice 2010/45/EU tato pravidla u poskytnutí služeb osvobozených od daně podle čl. 135 odst. 1 písm. a) až g) mění tak, že tato poskytnutí služeb již nevyžadují fakturu (čl. 220 odst. 2). Členské státy se však mohou rozhodnout fakturační povinnost uložit. Faktura může být vyžadována, pouze pokud je poskytovatel usazen v daném členském státě a místo zdanitelného plnění se nachází v tomto členském státě, nebo pokud je služba poskytována mimo EU.

Komentář:

Členské státy nesmějí vyžadovat fakturu za poskytnutí služeb osvobozená od daně podle čl. 135 odst. 1 písm. a) až g), pokud poskytovatel služby, který je usazen na jejich území nebo má na jejich území stálou provozovnu, z níž se poskytnutí služby uskutečňuje, takovéto zdanitelné poskytnutí služby uskutečňuje v jiném členském státě.

Pokud je místo zdanění a provozovna poskytovatele, z níž se poskytnutí služby uskutečňuje, v témže členském státě, pak může uvedený členský stát u poskytnutí služeb mezi podniky a mezi podniky a spotřebiteli fakturu vyžadovat.

Možnost uvedenou v čl. 221 odst. 2 lze tedy použít pro domácí poskytnutí služeb a pro poskytnutí služeb mimo EU, nikoli však u plnění mezi podniky s ostatními členskými státy.

Datum vytvoření: 05/10/2011 Datum poslední změny: 05/10/2011 **Označení**
dokumentu: B-4

Téma: Faktury vystavené pořizovatelem zboží nebo příjemcem služby

Odkaz: čl. 224 odst. 1

*Fakturu za dodání zboží pořizovateli nebo poskytnutí služby příjemci osobou povinnou k dani může po předchozí dohodě mezi oběma stranami **vystavit pořizovatel nebo příjemce**, pokud existuje postup pro akceptaci každé faktury osobou povinnou k dani, která zboží dodala nebo službu poskytla. Členské státy mohou vyžadovat, aby tyto faktury byly vystavovány jménem a na účet osoby povinné k dani.*

Souvislosti:

Pravidla pro faktury vystavené pořizovatelem zboží nebo příjemcem služby by měla být po odstranění mnoha možností a podmínek, které mohou členské státy uplatňovat, používána jednotněji. Ačkoli podmínka předchozí dohody mezi kupujícím a prodávajícím a rovněž postup pro akceptaci každé faktury zůstávají, vypouští se zmínka o tom, že tyto podmínky stanoví členský stát. Nyní je tedy třeba objasnit, co se rozumí předchozí dohodou a akceptací každé faktury.

Komentář:

Podmínky předchozí dohody a postupy akceptace každé faktury mezi dodavatelem nebo poskytovatelem a pořizovatelem nebo příjemcem podle článku 224 si stanoví strany.

Členské státy nemohou předepisovat typ dohody mezi těmito dvěma stranami. Nicméně „předchozí“ dohodou se rozumí, že se strany dohodnou předtím, než začnou být faktury pořizovatelem nebo příjemcem vystavovány. Na žádost správců daně musí být navíc obě strany schopny prokázat, že předchozí dohoda existuje. Proto se doporučuje, aby z důvodu právní jistoty obchodních partnerů byl uchováván důkaz o předchozí dohodě.

Postup akceptace každé faktury může být výslovný nebo konkludentní. Lze jej dohodnout a popsat na základě předchozí dohody nebo jej lze prokázat zpracováním faktury nebo přijetím platby dodavatelem zboží nebo poskytovatelem služby.

EVROPSKÁ KOMISE
GENERÁLNÍ ŘEDITELSTVÍ
PRO DANĚ A CELNÍ UNII
Nepřímé zdanění a správa daní
Oddělení C1: DPH a jiné daně z obratu

Datum vytvoření: 05/10/2011 Datum poslední změny: 05/10/2011 **Označení**
dokumentu: C

Předmět: Obsah faktur

Souvislosti a zahrnutá témata

Právní základ: směrnice Rady 2010/45/EU ze dne 13. července 2010, kterou se mění směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty, pokud jde o pravidla fakturace

Odkazy: články 91, 226, 226b a 230

Zahrnutá témata:

1. Ustanovení čl. 226 odst. 2 – Pořadové číslo
2. Ustanovení čl. 226 odst. 7a) – Hotovostní účetnictví
3. Ustanovení čl. 226 odst. 11 – Dodání zboží nebo poskytnutí služby osvobozené od daně
4. Články 91 a 230 – Přepočet výše daně do národní měny
5. Článek 226b – Zjednodušené faktury

Komentář:

Obsah faktury je harmonizovaný na úrovni EU s velmi málo možnostmi pro členské státy. Změny, které byly provedeny v obsahu faktur směrnicí 2010/45/EU, zejména ke snížení zátěže podniků, je zapotřebí objasnit stejně jako stávající články, které ačkoli se nezměnily, vedou k rozdílnému výkladu v rámci EU.

Datum vytvoření: 05/10/2011 Datum poslední změny: 05/10/2011 **Označení**
dokumentu: C-1

Téma: Pořadové číslo

Odkaz: článek 226

2) pořadové číslo založené na jedné nebo více sériích, které jednoznačně určují fakturu;

Komentář:

Pořadové číslo, které má podle čl. 226 odst. 2) jednoznačně určovat fakturu, může být založeno na jedné nebo více sériích čísel, jež mohou zahrnovat také alfanumerické znaky. Rozhodnutí používat odlišné série čísel přísluší podniku a tyto odlišné série mohou být používány například pro každou pobočku nebo pro každý typ dodání zboží nebo poskytnutí služby nebo pro každého pořizovatele zboží nebo příjemce služby. Tato možnost se vztahuje rovněž na faktury vystavené pořizovatelem nebo příjemcem nebo na faktury vystavené třetími stranami.

Pokud se členský stát rozhodne vyžadovat pořadová čísla u zjednodušených faktur, zůstává základ pro různé série čísel stejný jako v případě úplné faktury s DPH.

Datum vytvoření: 05/10/2011 Datum poslední změny: 05/10/2011 **Označení**
dokumentu: C-2

Téma: Hotovostní účetnictví

Odkaz: článek 226

7a) vzniká-li daňová povinnost v okamžiku přijetí platby podle čl. 66 písm. b) a okamžikem vzniku daňové povinnosti vzniká nárok na odpočet, poznámka „hotovostní účetnictví“;

Komentář:

System hotovostního účetnictví umožňuje dodavateli zboží nebo poskytovateli služby přiznat DPH ve zdaňovacím období, v němž je obdržena nebo provedena platba za dodání zboží nebo poskytnutí služeb. Aby pořizovatel zboží nebo příjemce služby věděl, kdy mu vzniká nárok na odpočet daně, měl by dodavatel nebo poskytovatel na faktuře uvést poznámku, že používá systém „hotovostního účetnictví“.

Dodavatel zboží nebo poskytovatel služby musí splnit dvě podmínky, aby mohl na faktuře uvést poznámku „hotovostní účetnictví“.

1. Dodavatel nebo poskytovatel splňuje podmínky a používá systém hotovostního účetnictví.
2. Pořizovateli zboží nebo příjemci služby osoby povinné k dani, která používá takovýto systém hotovostního účetnictví, vzniká nárok na odpočet v okamžiku, kdy je daň splatná dodavatelem nebo poskytovatelem.

Datum vytvoření: 05/10/2011 Datum poslední změny: 05/10/2011 **Označení**
dokumentu: C-3

Téma: Dodání zboží nebo poskytnutí služby osvobozené od daně

Odkaz: článek 226

11) v případě osvobození od daně, odkaz na příslušné ustanovení této směrnice nebo odpovídající vnitrostátní ustanovení nebo jakýkoli jiný odkaz uvádějící, že dodání zboží nebo poskytnutí služby je od daně osvobozeno;

Komentář:

Osoba povinná k dani může v případě dodání zboží nebo poskytnutí služeb osvobozených od daně (poznámka: dodání zboží nebo poskytnutí služeb osvobozená od daně se v některých případech označují také jako plnění s „nulovou sazbou DPH“, pokud je nárok na odpočet daně) uvést odkaz na příslušný článek směrnice o DPH nebo vnitrostátního právního předpisu, ale může se také rozhodnout uvést jakýkoli jiný odkaz, který prokazuje, že dodání zboží nebo poskytnutí služby je od daně osvobozeno. V případě, kdy se osoba povinná k dani rozhodne uvést jakýkoli jiný odkaz, stačí jako odkaz, že zboží nebo služby jsou od daně osvobozeny, uvést poznámku „osvobozeno od daně“. Lze použít i jiné vhodné znění.

Pokud dodání zboží nebo poskytnutí služby podléhá přenesení daňové povinnosti a zároveň se jedná o dodání zboží nebo poskytnutí služby osvobozené od daně v členském státě zdanění, stačí uvést pouze poznámku „daň odvede zákazník“, jak je uvedeno v čl. 226 odst. 11a.

Datum vytvoření: 05/10/2011 Datum poslední změny: 05/10/2011 **Označení**
dokumentu: C-4

Téma: Přepočítání výše daně do národní měny

Odkazy: články 91 a 230

Článek 91 druhý pododstavec

Členské státy místo toho připustí použití posledního směnného kurzu zveřejněného Evropskou centrální bankou v okamžiku vzniku daňové povinnosti. Přepočítání mezi měnami jinými než euro se provede za použití směnného kurzu každé z těchto měn vůči euru. Členské státy mohou požadovat, aby byly informovány o uplatnění této možnosti ze strany osoby povinné k dani.

Článek 230

Částky uvedené na faktuře lze vyjadřovat v jakékoli měně za předpokladu, že výše daně, jež má být odvedena nebo opravena, je vyjádřena v národní měně příslušného členského státu s využitím přepočítacího mechanismu stanoveného v článku 91.

Komentář:

Pokud se výše daně na faktuře přepočítává do národní měny, jak požaduje článek 230, a používá se směnný kurs zveřejněný Evropskou centrální bankou (ECB), členský stát, který požaduje, aby byl informován, může požadovat pouze jedno oznámení, předtím než osoba povinná k dani začne kurz ECB používat.

Osoba povinná k dani nemusí uplatňovat směnný kurs ECB na všechny faktury, a to ani v případech, kdy členský stát požaduje, aby byl o použití směnného kurzu ECB informován.

Článek 230 neumožňuje žádný požadavek na uvedení odkazu na faktuře, například použitý směnný kurs nebo způsob přepočtu, neboť by se jednalo o údaje nad rámec údajů požadovaných v článku 226.

Datum vytvoření: 05/10/2011 Datum poslední změny: 05/10/2011 **Označení**
dokumentu: C-5

Téma: Zjednodušené faktury

Odkaz: článek 226b

U zjednodušených faktur vystavených podle článku 220a a čl. 221 odst. 1 a 2 vyžadují členské státy alespoň tyto údaje:

- a) datum vystavení;*
- b) identifikaci osoby povinné k dani, jež dodává zboží nebo poskytuje službu;*
- c) identifikaci druhu dodaného zboží nebo poskytnuté služby;*
- d) výši daně, která má být odvedena, nebo údaje potřebné k jejímu výpočtu;*
- e) je-li vystavenou fakturou doklad nebo sdělení, jež jsou za fakturu považovány podle článku 219, konkrétní a jednoznačný odkaz na původní fakturu a konkrétní údaje, jež se mění.*

Členské státy nesmí vyžadovat, aby byly na faktuře uvedeny údaje jiné než ty, které jsou stanoveny v člancích 226, 227 a 230.

Komentář:

Obsah zjednodušených faktur, které mohou osoby povinné k dani vystavovat, by měly obsahovat alespoň údaje uvedené v článku 226b, nikoli však všechny údaje uvedené v článku 226. Jinak není splněn cíl snižování zátěže podniků. Na zjednodušené faktuře není dovoleno uvádět více údajů, než vyžaduje článek 226.

Toto se uplatní v případě zjednodušených faktur povolených podle článku 220a na částky nižší než 100 EUR a na dobropisy, podle čl. 238 po konzultaci členských států s výborem pro DPH a podle čl. 221 odst. 1 a 2 na dodání zboží nebo poskytnutí služeb mezi podniky a spotřebiteli nebo na poskytnutí pojišťovacích a finančních služeb osvobozená od daně.

Zjednodušené faktury však nelze povolit pro prodej na dálku, dodání zboží uvnitř Společenství osvobozená od daně nebo pro přeshraniční dodání zboží nebo poskytnutí služby, kdy daň odvádí zákazník (čl. 220a odst. 2 a čl. 238 odst. 3).

EVROPSKÁ KOMISE
GENERÁLNÍ ŘEDITELSTVÍ
PRO DANĚ A CELNÍ UNII
Nepřímé zdanění a správa daní
Oddělení C1: DPH a jiné daně z obratu

Datum vytvoření: 05/10/2011 Datum poslední změny: 05/10/2011 **Označení**
dokumentu: D

Předmět: Uchovávání faktur

Souvislosti a zahrnutá témata

Právní základ: směrnice Rady 2010/45/EU ze dne 13. července 2010, kterou se mění směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty, pokud jde o pravidla fakturace

Odkazy: články 247 a 248a

Zahrnutá témata:

1. Článek 247 – Doba uchovávání
2. Článek 248a – Překlad a jazyky používané na fakturách
3. Článek 247 – Prostředek uchovávání

Komentář:

Pokud jde o uchovávání faktur, nepřináší směrnice 2010/45/EU žádné významné změny. V některých případech však mají jiné změny pravidel fakturace, zejména článek 233, dopad na výklad pravidel uchovávání.

Existují také případy, v nichž je zapotřebí objasnění stávajících pravidel.

Datum vytvoření: 05/10/2011 Datum poslední změny: 05/10/2011 **Označení**
dokumentu: D-1

Téma: Doba uchovávání

Odkaz: čl. 247 odst. 1

Každý členský stát určí období, po němž musí osoby povinné k dani zajistit uchovávání faktur za zboží dodané nebo služby poskytnuté na jeho území a faktury, které obdržely osoby povinné k dani usazené na jeho území.

Komentář:

Dobu uchovávání faktur stanoví členské státy podle čl. 247 odst. 1. Pokud jde o uchovávání faktur, článek 219a se nepoužije.

Členský stát může stanovit dobu uchovávání pro dodavatele zboží nebo poskytovatele služeb, pouze pokud se místo dodání zboží nebo poskytnutí služby nachází v daném členském státě. Dodavatel uskutečňující dodání zboží nebo poskytnutí služby zdanitelné v jiném členském státě, například postupem přenesení daňové povinnosti, by měl splňovat pravidla uchovávání faktur v členském státě, v němž se dodání zboží nebo poskytnutí služby uskutečňuje.

Dobu uchovávání faktur pro osobu povinnou k dani, která je pořizovatelem zboží nebo příjemcem služby, stanoví členský stát, v němž je podnik usazen.

Datum vytvoření: 05/10/2011 Datum poslední změny: 05/10/2011 **Označení**
dokumentu: D-2

Téma: Překlad a jazyky používané na fakturách

Odkaz: článek 248a

Pro účely kontroly a v souvislosti s fakturami za dodání zboží nebo poskytnutí služeb na jejich území a s fakturami obdrženyými osobami povinnými k dani usazenými na jejich území mohou členské státy u některých osob povinných k dani nebo v některých případech vyžadovat překlad do jejich úředních jazyků. Členské státy však nesmí uložit obecnou povinnost překládat faktury.

Komentář:

Jazyk používaný na fakturách

Právní předpisy týkající se DPH nestanoví používání žádného jazyka. Je-li použit jiný než národní jazyk, nesmí členský stát omezovat nárok na odpočet pouze z důvodu jazyka použitého na faktuře. Během kontroly však mohou být překlady v některých případech vyžadovány.

Překlad faktur

Pokud jde o možnost, aby členské státy vyžadovaly překlad faktur, uvedenou v článku 248a, mělo by se to vztahovat pouze ke konkrétním fakturám nebo fakturám konkrétních osob povinných k dani, které je třeba ověřit pro účely kontroly. Členské státy nemohou předem zavést žádnou obecnou povinnost, aby byly všechny faktury, například určitého typu nebo určité osoby povinné k dani, překládány do národního jazyka.

Datum vytvoření: 05/10/2011 Datum poslední změny: 05/10/2011 **Označení**
dokumentu: D-3

Téma: Prostředek uchování

Odkaz: čl. 247 odst. 2

Aby se zaručilo plnění požadavků stanovených v článku 233, může členský stát uvedený v odstavci 1 požadovat, aby byly faktury uchovávány v původní podobě, papírové nebo elektronické, ve které byly předány nebo zpřístupněny. Jsou-li faktury uchovávány elektronickými prostředky, může daný členský stát také požadovat, aby byla rovněž elektronicky uchovávána data zaručující věrohodnost původu faktur a neporušenost jejich obsahu, jak je stanoveno v článku 233.

Komentář:

Čl. 247 odst. 2 členským státům umožňuje požadovat, aby byly faktury uchovávány v původní podobě, ve které byly předány. Znamená to, že může být požadováno, aby byly papírové faktury uchovávány v papírové podobě a elektronické faktury v elektronické podobě.

V případě elektronických faktur to nebrání změně formátu, což může být často nezbytné z důvodu vývoje technologií uchování. Všechny změny formátu musí splňovat požadavky uvedené v čl. 233 odst. 1.

Jsou-li faktury uchovávány elektronickými prostředky, čl. 247 odst. 2 členským státům umožňuje požadovat, aby byla rovněž elektronicky uchovávána data zaručující věrohodnost původu, neporušenost obsahu a čitelnost faktury. Používá-li osoba povinná k dani zaručený elektronický podpis nebo EDI, data zaručujícími věrohodnost původu a neporušenost obsahu jsou data spojená s těmito konkrétními technologiemi.

Používá-li osoba povinná k dani kontrolní mechanismy podnikových procesů, které vytvářejí spolehlivou auditní stopu mezi fakturou a dodáním zboží nebo poskytnutím služby, uvedenými daty se rozumí data podkladů. Podle článku 233 je však na rozhodnutí podniku, jak věrohodnost původu a neporušenost obsahu zaručí.

Jsou-li faktury uchovávány v papírové podobě, může se osoba povinná k dani rozhodnout uchovávat podklady elektronicky, ale správci daně je k tomu nemohou nutit. Stejně tak nelze požadovat, aby podklady uchovávané v elektronické podobě byly uchovávány v papírové podobě.

Osoby povinné k dani mohou v rámci svých kontrolních mechanismů podnikových procesů evidovat kontroly, které provádějí mezi podklady a fakturou, ale pro účely DPH to není požadováno.